

F. t. l. om ændr. i l. om rettens pleje m. v. (Administrativt bestemt frihedsberøvelse).

Under behandlingen i folketinget i 1954 af forslaget til retsplejelovens kapitel 43 a, blev det af Østre Landsret bl. a. foreslået, at ankebehandlingen i de her nævnte sager som hovedregel skulle være skriftlig (F.T. 1953-54, tillæg B, spalte 611-12). Justitsministeriet udtalte imidlertid over for folketingsudvalget betænkelighed ved en sådan regel (anførte sted spalte 626). Præsidenten har nu bemærket, at den i sin tid af landsretten fremsatte kritik har vist sig at være velbegrunderet. Præsidenten har særlig anført, at den mundtlige behandling i hvert fald i sager vedrørende sindssyge og åndssvage i de allerfleste tilfælde har vist sig at være en overflødig foranstaltning, og at sagerne som hovedregel lader sig behandle på fuldt forsvarlig måde på det foreliggende skriftlige grundlag. Præsidenten har herefter foreslået, at det som almindelig regel foreskrives, at sagerne behandles skriftligt i appellen, men med adgang for retten til, hvis den finder det ønskeligt, at træffe bestemmelse om mundtlig forhandling og om den frihedsberøvedes tilstedeværelse. Justitsministeriet må imidlertid fortsat nære betænkelighed ved at indføre en regel om skriftlig behandling.

Forkyndelse for de frihedsberøvede af domme, ved hvilke det er bestemt, at frihedsberøvelsen skal stå ved magt, har, særlig i tiden umiddelbart efter den her nævnte lovgivnings ikrafttræden, i enkelte

tilfælde givet anledning til vanskeligheder, idet forkyndelse af dommen har haft en uheldig indflydelse på den frihedsberøvedes tilstand. Justitsministeriet agter derfor ved meddelelse til domstolene at sikre, at stævningmændene inden forkyndelsen retter henvendelse til hospitalet eller anstalten, således at forkyndelse kan finde sted med fornøden hensyntagen til den frihedsberøvedes tilstand.

Ved retsplejelovens § 475 blev ankefristen fastsat til 14 dage for at fremskynde den endelige afgørelse om frihedsberøvelsen. Erfaringerne i den forløbne tid har imidlertid vist, at fravigelse af den almindelige ankefrist på 4 uger ikke er påkrævet, hvorfor justitsministeriet foreslår fristen ændret til 4 uger.

Medens socialministeren fremsætter særskilte lovforslag om revision af lovgivningen vedrørende frihedsberøvelse inden for børneforsorgen og åndssvageforsorgen, har de respektive ministerier ikke ændringer at foreslå til de øvrige love vedrørende administrativt bestemt frihedsberøvelse, der skulle optages til revision.

Revisionsbestemmelserne i disse love foreslås derfor — for så vidt angår de under socialministeriet og indenrigsministeriet hørende love efter aftale med disse ministerier — ophævet ved forslagets § 2.